

Праніца 2

ВЫДААННЕ МАЛАДАЧАНСКАГА АДЗЬДЗЯЛЕННЯ БЮ "АДРАДЖЭНЬНЕ".

ПАВАЖАННЯ ЧЫТАЧЫ.

Мы вырашылі выдаваць наш бюлетэнь як альтэрнатыўны орган афіцыйнай прэсе, якая вельмі тэндэрына і клусьліва асьвятляе грамадзкае жыццё у нашай рэспубліцы. Прыкільнікам дэмакратычных рухаў на дзелна закрыты шляхі для друкаваньня сваі поглядаў на розныя бакі нашага жыцця у афіцыйных часопісах і газэтах (за выняткам амаль што адзінай газэты "Літаратура і Мастацтва", дзе раз-пораз зьмуляцца нейкія больш-менш аб'ектыўныя матэрыялы аб праблемах дэмакратычнага руху у рэспубліцы.

Між тым, як рэспубліканская прэса, так і наша мясцовая газэта "Сьвятло камунізму" усе свае намаганьні канцэнтруюць на тое, каб зацьвердзіць у народа меркаваньне, што у нас усе добра, перабудова рухаецца наперад, каб зацьвердзіць уяўленьне аб "нефармалах", як аб кучцы "экстрэмістаў" ці "безадказных людзей". Але гэта не так. Перабудова амаль што не рухаецца, а мы ўжо не "кучка экстрэмістаў". Мы — рух, які налічвае на Беларусі дзесяткі тысяч людзей. І гэта факт, які рана ці позна улады ўжо не змогуць замочыць.

А пакуль яны безадказна ганьбяць нашы гістарычныя сьвятні, абліваюць брудом усіх, хто жадае лепшага жыцця у свабоднай краіне, ці, часцей за ўсе, проста маучаць.

Тады гаварыць будзем мы.

Задачамі нашага выданьня мы бачым:

- прапаганду Ідэю і мэтай Беларускага Народнага Фронту за перабудову "Адраджэньне";
- адлюстраваньне працы Маладэчанскага адзьдзяленьня БЮ, хроніка маладэчанскага руху за перабудову;
- выкрыцьце любых антыдэмакратычных дзеяньняў маладэчанскіх улад;
- правядзеньне асьветніцкай работы з чытачамі па розных напрамках (гісторыя БССР, мова, палітычная і нацыянальная сьведомасьць і г.д.);

У гэтым плане мы мяркуем, паміж іншым, знаёміць чытача з поглядамі класікаў марксізма-ленінізма на праблемы, якія нас усіх вельмі турбуюць (нацыянальныя пытаньні, мова, правы нацыі і чалавека, суверэнітэт рэспублік, дэмакратыя і інш.);

- публікацыя Інфармацыі аб экалягічным стане у г. Маладэчна і аб іншых баках жыцця нашага горада;
- рэпартажы з мітынгаў ці іншых мерапрыемстваў БЮ ці МІРА БЮ;
- розная Інфармацыя аб узроўні жыцця народа у Беларусі, СССР, іншых краінах.

Мы толькі прыблізна акресьлілі кола пытаньняў, якія мы жадаем узьняць у нашым бюлетэні. Чытайце, мяркуйце, рабіце высновы.

РЭДАКЦЫЯ.

Мінулі выбары на Зъезд народных депутатаў СССР. І трэба прызнаць, што гэту выбарчую кампанію мы правалілі. Так, правалілі. Прагаварылі на пасяджэньнях і у кулуарах. Не знайшлі свайго кандыдата, за якога магла б прагаласаваць калі б не большасць, то значная частка выбаршчыкаў. І нават не спрабавалі па-сур'езнаму яго шукаць. А да таго ж яшчэ і занятулі з оковам на месцы выкарыстання, які нам у рэшце-рэшт "дазволілі" не даць памышканьня.

Але ня трэба ўсе сказанае лічыць самаедствам і нявер'ем у свае сілы. "За аднаго бітага двух нябѣткіх дамц" — так гаворыць вядомая прымаўка. Што мы павінны вынесці з мінулай выбарчай кампаніі і якія урокі выкарыстаць на будучае.

Па-першае. Нам неабходна ўжо шпэр падбіраць кандыдатаў у рэспубліканскі, абласны, раённы, гарадскі Саветы народных депутатаў. І гэты павінны быць людзі, якія не пабаяцца выступіць супраць нашых скампраметаваных кіраўнікоў.

Па-другое. Калі кандыдаты у дэпутаты мясцовых Саветаў будуць вылучаны, неабходна арганізаваць максімальную агітацыю за іх у працоўных калектывах і на месцы выкарыстання.

Па-трэцяе. Неабходна дабіцца Інфармацыі аб тым, хто, дзе і як вылучае і выбірае участковыя выбарчыя камітэі і абавязкова удзельнічаць у гэтых выбарах.

Па-чэрцвяе. Ішчэвертае. Абавязкова адмовіцца ад акруговых выбарчых скодаў, бо на іх падбіраецца падрыктаваны кантынгент выбаршчыкаў, якія галасуюць за загадаў намечаных кандыдатаў.

Па-пятае. Дамագіцца удзелу прадстаўнікоў грамадзкасці пры падліку галасоў і ва ўсёй рабоце участковых выбарчых камітэяў.

Па-шостае. Мець магчымасць атрымаць Інфармацыю аб выніках выбараў па кожнаму выбарчаму участку, а таксама па кожнаму дэпутату, што стане вылучаным, па кожнаму участку і г.д.

Па-сёмае. Мець магчымасць вылучаць кандыдатаў не толькі працоўным калектывам, але і грамадскім арганізацыям, як ~~сам~~ афіцыйным так і неафіцыйным.

Па-восьмае. Стварыць каардынацыйны цэнтр грамадзкасці па правядзенню выбарчай кампаніі.

ЯЗЭН ДАРАЦЫ.

***** НАНІ КАРАНІ. *****

За апошні час у беларускай афіцыйнай прэсе, на тэлебачаньні зьявілася шмат матэрыялаў пра нацыянальную сімволіку Беларусі. Былі такія матэрыялы і ў нашай газэце "Святло камунізму". Але ўсе гэтыя матэрыялы аб'ядноўвае адно — катэгарычнае непрыманьне нашай гістарычнай сімволіцы. Узьнімае уражаньне, што белы і чырвоны колеры нашага гістарычнага нацыянальнага сьцяга і герба "Пагоня" узьдзейнічаюць на ўладны як на разьбітага быка чырвоная ануча. Але справа значна глыбей. Нападаючы на гістарычную беларускую сімволіку, улады Імкуніцы пазбавіць нас нашай гісторыі, нашай нацыянальнай сьведомасьці, пераканаць, народ, што яму няма чым ганарыцца. Вядома: калі у раба зьдуряецца пачуцьце гонару за сваю гісторыю, за свой народ, ён ужо больш не раб, а змагаецца, якім ужо немагчыма "кіраваць" па-ранейшаму. На жаль, моцны ідэялягічны механізм камандна-адміністрацыйнай сістэмы аказвае свой уплыў на несьведомую частку насельніцтва рэспублікі. І бела-чырвоны белы сьцяг для іх — гэта "нацыяналізм".

Каб уявіць, што гэта не так, мы будзем друкаваць розныя матэрыялы па гэтай тэматыцы: выказваньні, меркаваньні розных аўтарытэтных людзей, гістарычныя зьвесткі, дасьледаваньні вучоных, дзейчоў культуры і г.д.

Пазыняц Зянон Станіслававіч, кандыдат мастацтвазнаўства (з прамовы на мітынгу на стадыёне " Дынама " у Менску 19 ІІ 1989 г.) :

" Национальные символы – это символы народа, символы нашей истории и тот, кто уважает символы – уважает народ. Эти факты нашей истории отменить нельзя. Поэтому нашу символику нужно беречь и уважать. Исторические символы отменить нельзя. Французские коллаборационисты (Петен) тоже использовали национальные цвета Франции, но де Голль не отказался от них, потому что это исторические символы народа. В то же время бесноватый фюрер использовал свастику, но свастика не было в истории немецкого народа, это был знак случайный для немцев и, поэтому, когда исчезли фашисты, исчезла и свастика. Ни в коем случае нельзя сравнивать эти символы с символами народа "

Кастусь Тарасаў, беларускі пісьменнік (з прамовы на мітынгу на стадыёне " Дынама " у Менску 19 ІІ 1989 г.) :

" Я написал исторический роман " Погоня на Грюнвальд " и хочу несколько слов сказать относительно национальной символики, потому что в последние 2 дня по нашему телевидению и в газетах было много материалов, которые задевают эти вопросы.

В эту войну погибло в Белоруссии 2,2 млн. человек. Но у нас в I-ую Мировую войну 1914-20 г.г. погибло 1,5 млн. людей, в войну 1812 г. – 1 млн. человек (каждый четвертый житель Белоруссии), в Северную войну 1701-21 г.г. погибла треть населения, в 1648-65 г.г. погибло 2,5 млн. людей (52%), а на Минщине, Полотчине, Витебщине, Могилевщине погибло 80% жителей. В войнах, которые велись с крестоносцами два столетия, уничтожилась вся западная часть Белоруссии. И немцам давали отпор не только на Грюнвальдском поле, а и 200 лет до этого, бились со шведами, французами, царскими карателями под бела-красно-белыми флагами. На этих флагах кровь нашего народа, наших предков, – и то, что в годы Отечественной войны предатели белорусского народа, маленькая кучка людей пользовалась этими флагами не означает, что мы должны отречься от них. Потому что, если это было так, когда на символ кладется кровавая рука того, кто его крадет, тогда как нам относиться к нашему красному флагу, на который положили свою руку Берия, Сталин и другие убийцы.

Отказаться от наследия народа, от тысячелетней истории только в силу амбиций некоторых " деятелей " науки, которые не очень точно ее трактуют, было бы неправильно " . " Белорусская трибуна " №3(7) 1989 г.

М. Купава, мастак: "... Існуе наўная мастацкая заканамернасць, якая грунтуецца на традыцыях народнай эстэтыкі. Яе легка прасачыць на прыкладах беларускага народнага адзення, народнага ткацтва і вышыўкі, дзе чырвоны арнамент наносіцца на белае поле (рушнік, фартух). Гэтая традыцыя вельмі старажытная, і з'яўленне бела-чырвона-белага сыцяга заканамерна вынікае з той жа самай эстэтычнай крыніцы. У 20-30 – х гадах бела-чырвона-белы сыцяг у Заходняй Беларусі ва умовах буржуазнай Польшчы разглядаўся і успрымаўся польскімі ўладамі як рэвалюцыйная адзнака, як сімвал свабоды і незалежнасці беларускага народа "

Польшча, Чэхаславакія, Балгарыя і Іншыя савецкія краіны карыстаюцца старажытнымі сімваламі у якасці сучаснай дзяржаўнай сімволікі.

Паўстанцы К.Каліноўскага змагаліся пад сыцягам з выявай " Пагоні ". Яна была адлюстравана на спражках, бляшаных знаках, на шапках паўстанцаў, а таксама з'яўлялася неад'емным элементам пячатак.

Мураўеў-вешальнік выдаў загад з'явіцца " Пагоню " як рэвалюцыйны сімвал.

У.І.Ленін. 3 "Праекта праграмы сацыял-дэмакратычнай партыі".

У.І.Ленін напісаў "Праект праграмы" у турме у сьнежні 1895 г. Сёньня мы пазнаемім чытача з той часткай праграмы, дзе гаворка ідзе аб патрабаваньнях агульнадзяржаўных зьмяненняў. што ўражае, так гэта тое, што усе гэтыя патрабаваньні вельмі актуальныя і ў наш час. Ленін "зрабіў" рэвалюцыю, але пасля яго сьмерці "савецкая" улада нічога не зрабіла дзеля народа з таго, аб чым мы гэта чытаем. Наадварот, рабочыя ланцугі яшчэ мацней скруцілі кожнага з нас. І нават курс на перабудову і дэмакратыю, абвешчаны з высокіх трыбун не перашкаджае бюракратыі заблытваць нас усе новымі ланцугамі. Указы і "дапаўненьні і зьмяненні" апошняга часу сьведчаць аб гэтым (Гаворка ідзе аб "Указе аб парадку правядзеньня мітынгаў і дэманстрацыяў", аб зьмяненнях і дапаўненьнях у кодэкс РСФСР няконт сымбодзікі, друкаванай прадукцыі і т.д., аб артыкуле 11,1).

Але мыркуйце самі. Дадзім слова Леніну:

Патрабаваньні агульнадзяржаўных зьмяненняў ("Праект праграмы сацыял-дэмакратычнай партыі" ІСТ, т.2, стар. 85, выд. 5).

- ... русская социал-демократическая партия требует прежде всего:
1. Создания Земского собора из представителей всех граждан для выработки конституции.
 2. Всеобщего и прямого избирательного права для всех русских граждан, достигших 21 года, без различия вероисповедования и национальности.
 3. Свободы собраний, союзов и стачек.
 4. Свободы печати.
 5. Уничтожения сословий и полного равенства всех граждан перед законом.
 6. Всеполноты вероисповедования и равноправности всех национальностей. Передачи ведения метрики в руки самостоятельных гражданских чиновников, независимых от полиции.
 7. Предоставления каждому гражданину права преследовать всякого чиновника перед судом, без жалоб по начальству.
 8. Отмену паев, полной свободы передвижения и переселения.
 9. Свободы промыслов и занятий и уничтожения цехов.

І на заканчэньне — парада нашым беларускім уладам. Давайце запісам Леніна у "экстрэмісты" ці ў "безаказныя людзі", бо гэта алінае, што мы добра вывучыліся рабіць за усе гады "паронаўладзьдзя".

*** лічбы *** факты *** лічбы *** факты *** лічбы *** факты***

* потребление населением СССР в расчете на душу составляет от уровня США: по мясу — 50%, товарам длительного пользования 14%, текстилю — 30%, мебели — 27%, автомобилям 5%.

* фонд заработной платы в СССР составляет всего лишь 36,6% национального дохода, созданного в промышленности (против 64% в США).

..... "Сгонек" №10 1989 г., "Экономия и государство" Н.Петриков.

** производительность труда у нас составляет примерно треть от американской, а в аграрном секторе менее 15%.

** национальный доход СССР в три раза меньше уровня США

** по уровню отчисления доли валового национального продукта на охрану здоровья народа в 1987 г. мы занимаем 75 место среди 126 стран.

"Белорусская трибуна" №5 1989 г.
